

at gøre? Man er i Færd med at flytte vort England og vort Agerland ud til det aabne Hav; saaledes at Havet kan overskille det for at skabe Rødspøttefiskeri. Det lyder paradoksalt; men jeg mener virkelig, at det er det, vi er paa Vej til at gøre; vi er ved disse Eksperimenter ved at gøre Ringkøbing Fjord til en Bugt, til en Vig af Vesterhavet. Ude paa selve Havet bør Saltvands-Fiskerne søge deres Fisk, og vi har kun den Pligt at skaffe dem Anløbssteder og helst gode Havnepladser, hvor de kan løbe ind med deres Fangst og være i Sikkerhed med samt deres Fartøjer. Men de har ikke nogen Ret til at kræve, at vi skal lægge vore Enge og vort Landbrug øde, for at de kan drive et indbringende Fiskeri. Havet er stort nok, og vort Land er vanskeligt nok at bevare for Havet. Vi maa huske paa, at Landbrugets Interesser her er de samme som hele Landets Interesse, nemlig at bevare Landet mod dets Fjender. Og en værre Fjende har vel ikke noget Land i Naturen, end Vestkysten af Jylland har i det store Vesterhav. Bestræbelserne har da ogsaa til alle Tider gaaet ud paa at holde Vesterhavet ude og spærre det Adgangen til Land, da der ellers i det lange Løb slet ingen Grænser er for, hvor langt det vil gaa, og hvor det vil standse sine Ødelæggelser. Jeg synes derfor, vi maa sige som saa: I Fiskere har Krav paa, at vi paa vore Kyster skaffer jer Havne og andre Steder, hvorfra I kan løbe ud med jeres Baade og helst med større Skibe, som kan holde Søen, saaledes at I kan gaa ud paa Havet og fange Fisk. Men vi har ingen Pligt til at ødelægge Landbruget for at skaffe jer Fiskepladser her inde.

Naar vi nu ser paa den Plan, der her er fremsat af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og som i mange Retninger er blevet skarpt kritiseret, særlig ogsaa for sin Midlertidigheds Skyld, kan jeg i nogen Maade give de Herrer Ret, som ønsker, at der var truffet en endelig Ordning med det samme; men jeg kan dog ikke udtale nogen som helst Mistillid til dette Forslag, jeg vil med Glæde stemme derfor, jeg tror, at det indeholder noget godt. Det indeholder ikke noget af den Slags, der fra en anden Side — noget uovervejeth — er blevet kaldt Rævestreger eller Forsøg paa Rævestreger, det er vist kun et velment Forsøg paa at samle alle Interesser til en saglig Undersøgelse af denne saare vanskelige Sag for at komme til et endeligt godt Resultat. Jeg kunde ønske, at Hvide Sande-Kanalen blev luk-

ket, og ikke blot midlertidigt, men for stædse. Vi har altid hørt og talt om denne Sag, om Vestkysthavnene og Vestkystsikring; i den Snes Aar, jeg har været Folketingsmand, har vi hørt Tale derom og hørt, at et af de stabileste Punkter paa Vestkysten var Holmslands Klit; den havde, som der blev sagt, Vorherre begyndt at lave paa for et Par Hundrede Aar siden, da Ringkøbing Fjord sidste Gang var aaben, og ved, at Udløbet stadig selv flyttede ned mod Syd, og ved, at der dannedes store Grunde indenfor, var det blevet umuliggjort, at Havet ved et pludseligt Gennembrud mod Syd kunde finde Plads for sine Bølger i Fjorden i et saadant Omfang, at de kunde gøre Skade. Naturen har selv anvist os Vejen, og tidligere Slægter har gravet op der; sidst har vi faaet Nymindesgab, og alt gik godt, saa længe vi rensede op.

De Interesser, som Ringkøbing By maatte have i at blive en Storkøbing og Handelsstad, vil jeg lige saa lidt lade komme med i Betragtning her, hvor det gælder en fælles Modstander som det store, vældige Hav. Hvor saa store Interesser staar paa Spil, maa Ringkøbing By kunne resignere og ikke forlange mere, end der kan tilkomme den.

Hvad det endelige Resultat angaar, er jeg slet ikke saa bange, fordi dette Lovforslag fremtræder som Forslag om en midlertidig Lukning. Sagen bliver jo behandlet i et Udvalg; fra mange Sider vil der blive rettet Opfordringer om at skride til en endelig Ordning med det samme, og et af to bliver Resultatet: Enten en Lukning ved Hvide Sande, som bliver endelig, og en Aabning Syd paa, som ogsaa bliver endelig og befæstet, eller ogsaa en midlertidig Lukning ved Hvide Sande og en midlertidig Aabning ved Gødelen eller et andet Sted, som senere kan befæstes og blive endelig. Men jeg er temmelig sikker paa, at er der først blevet lukket ved Hvide Sande, og kan der ved Oprensning og Opmudring skaffes Udløb for Fjordens Vand gennem et sydligere Løb, findes der ikke i Øjeblikket levende den Mand i Danmark, der vil tage Ansvaret for atter at aabne for Havet ved Hvide Sande eller et andet Sted saa langt Nord paa, at Havet med hele sin Magt kan trænge ind. Derfor kan jeg uden Samvittighedsnag paa Grund af Ordet „foreløbig“ stemme for dette Lovforslag og være glad derved.

Der har været talt om Ansvaret, og vi har alle sammen Ansvar for, hvad der